

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR.

DECIZIA CIVILĂ NR.

PREȘEDINTE :

JUDECĂTOR : JUDECĂTOR
GREFIER :

i ANV București S-au luat în examinare recursurile declarate de pârâtele DGFP Arad și

prin DRV Arad, împotriva sentinței civile, pronunțată în dosar al Tribunalului Arad, în contradictoriu cu reclamanta intimată SC S SRL Vărsând și pârâtul intimat Biroul Vamal Arad, având ca obiect anulare acte administrative.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă pentru pârâta recurentă DGFP Arad, consilier juridic, lipsă fiind celelalte părți, zentăi Procedura legal îndeplinită.

Recursurile sunt scutite de plata taxei de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, nemaifiind cereri de formulat și excepții de invocat se acordă cuvântul în dezbaterea recursurilor.

Reprezentanta pârâtei recurente DGFP Arad solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat și modificarea sentinței atacate, în sensul respingerii acțiunii pentru motivele evidențiate în scris.

CURTEA

Deliberând asupra recursurilor de față constată următoarele:

Prin sentința civilă, pronunțată în dosar, Tribunalul Arad a admis în parte acțiunea reclamantei SC S SRL și a anulat în parte Decizia a DGFP Arad, privitor la suma de 2523 lei - dobânzi și penalități de întârziere, acestea fiind anulate și din procesul verbal încheiat de Biroul Vamal Arad.

S-a reținut că la data importului mărfurilor, reclamanta a prezentat autorității vamale române. Biroul Vamal Arad, dovada de origine reprezentând „declarație pe factură (dată de exportatorul și a beneficiat de tariful vamal preferențial.

Autoritatea vamală română, având îndoieli cu privire la realitatea datelor din dovada

¹ de origine, a procedat conform art.106 din H.G. nr.1114/2001 și art.32 din Protocolul

nr.7/16.11.2001, încheiat de România cu UE și a solicitat autorității germane în temeiul prevăzut de art.61 din Legea nr. 141/1997, verificarea ulterioară a acesteia.

În urma verificării, autoritatea vamală germană a comunicat (filele 45, 46) că mărfurile arătate în dovada de origine nu erau mărfuri cu origine preferențială în sensul convenției UE și România, exportatorul ne prezentând suficiente documente pentru dovedirea originii.

Potrivit art.16(!) lit.h din Protocolul nr.7 16.11.2001 încheiat de România și UE, produsele originare din comunitate beneficiază la importul în România (...) de prevederile acordului prin prezentarea, în cazurile specificate la art.21 paragraful 1, a unei declarații denumită „declarație pe factură” dată de exportator pe o factură, pe o notă de livrare sau

pe orice document comercial care descrie produsele în cauză, suficient de detaliat pentru a permite identificarea acestora. -i/-

Avându-se în vedere, pe de altă parte, că, în factura nr.1003/10 (fila 5, 32) pe care este făcută „declarația de origine”, mărfurile importate au fost descrise generic și nu detaliat pentru a permite identificarea lor, iar importatorul nu a prezentat în fața autorităților vamale germane conform art.21 alin.3 din Protocol, toate documentele necesare care dovedesc circuitul original al produselor, iar pe de altă parte că reclamanta nu a depus în fața instanței documentele prin care să facă dovada că mărfurile sunt de origine preferențială conform convenției UE - România, „declarația pe factură” invocat de reclamantă nu putea face dovada de origine a bunurilor importate.

Pentru aceste considerente, instanța a reținut că reclamanta nu beneficiază de tarif vamal preferențial pentru mărfurile importate, și ca urmare datora taxele vamale în suma de 4.279 lei stabilite suplimentar prin actul constatator, astfel că a respins acțiunea pentru anularea actului constatator și a Deciziei emise de DGFP Arad, privind aceste taxe.

În ceea ce privește obligația stabilită în sarcina reclamantei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere în suma de 2.523 lei, instanța a reținut că aceste accesorii la datoria vamală au fost calculate cu încălcarea dispozițiilor art.16 alin.1 lit.a Cod procedură fiscală, care cuprind dispoziții derogatorii de la prevederile alin.1 ale aceluiași articol, în sensul că pentru diferențele de impozite, taxe, contribuții, precum și cele administrate de organele vamale, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței, impozitului, taxei sau contribuției, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv și ale art.121(1) și art.109(2) Cod procedură fiscală, care prevăd că penalitățile se calculează de la data scadenței obligației fiscale.

Cum potrivit acestor prevederi, dobânzile și penalitățile se calculează de la data scadenței obligației fiscale suplimentare, iar autoritatea vamală le-a calculat greșit de la data importului până la data încheierii actului constatator de stabilire a taxei suplimentare, instanța a admis acțiunea cu privire la aceste obligații fiscale pe care le-a anulat.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs pârâtele DGFP Arad și ANV București prin DRV Arad, solicitând respingerea acțiunii reclamantei.

Recurente au invocat în esență, greșita aplicare a dispozițiilor legale referitoare la stabilirea dobânzilor și a penalităților de întârziere, care constituie o măsură accesorie în raport cu debitul, fiind corect calculate de organele de control - de la data de întâi a lunii următoare scadenței acesteia. Apreciază că dobânzile de întârziere se datorează de la data nașterii datoriei vamale, respectiv data înregistrării declarației vamale.

Examinând recursurile, în raport de motivele invocate, cât și din oficiu, Curtea constată că nu sunt fondate și le va respinge conform următoarelor considerente:

În mod corect și de netăgăduit, prima instanță a reținut că reclamanta nu beneficiază de regim vamal preferențial pentru mărfurile în discuție, că datorează taxele vamale stabilite suplimentar prin actul constatator.

Cu privire la data de când sunt datorate dobânziile și penalitățile, de asemenea. în mod corect a stabilit că au fost greșit calculate de organele de control, de la data importului.

Aceste debite nu pot fi calculate pentru perioada anterioară emiterii obligației fiscale suplimentare, prin actul constatator de stabilire a taxei suplimentare, respectându-se prevederile ari. 116 alin.1 lit.a Cod procedură fiscală: de altfel, numai după emiterea acestui act, obligația fiscală suplimentară este scadenă, fiind astfel legală și temeinică măsura anulării în parte a actelor atacate, cu privire la dobânzi și penalități de întârziere.

Fată de aceste considerente, recursurile declarate de pârâte apar ca nefondate și vor fi respinse în ba/u ari.312(1) Cod procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Respinge recursurile pârâtelor DGFP Arad și ANV București prin DRV Arad, împotriva sentinței civile, pronunțată în dosar al Tribunalului Arad. Irevocabilă.' Pronunțata în ședința publică

Red.C.A.D.'27.12.R.N. 2
ex.,'04.01.2006 rimă instanță:
Tribunalul Arad judecător: Joiț.
Ilii-u

